

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

ПСИХОДИНАМІЧНА ПСИХОДІАГНОСТИКА

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>2</u>	<u>4</u>	<u>20</u>	<u>14</u>	<u>56</u>	<u>90</u>	<u>4</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Еліна Євланова

Кандидатка психологічних наук, доцент кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: office@usfu.com.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Психодінамічна психодіагностика» відводиться **90** годин **3** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 4 семестру на 2-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Психодінамічна психодіагностика» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких дисциплін:

Пререквізити:

- Психодіагностика — дисципліна, що вивчає методи дослідження, оцінки та вимірювання індивідуальних психологічних особливостей людини.
- Психологія особистості — дисципліна, яка аналізує структуру, динаміку та індивідуальні риси психіки, що визначають поведінку та розвиток людини.
- Анатомія центральної нервової системи та фізіологія вищої нервової діяльності — дисципліна, що розкриває будову ЦНС та механізми регуляції психічних процесів і поведінки.
- Вікова психологія — дисципліна, яка досліджує закономірності психічного розвитку особистості на різних етапах онтогенезу.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

- Диференціальна психологія — аналізує індивідуальні відмінності між людьми, їхні здібності, темперамент та особистісні риси.
- Клінічна практика — спрямована на формування практичних навичок роботи з клієнтами, діагностики та застосування психологічних методів у реальних умовах.
- Клінічна психологія — дисципліна, що формує знання та навички психодіагностики, психокорекції й психологічної підтримки осіб із психічними та поведінковими розладами.
- Основи психологічного консультування — дисципліна, яка розглядає принципи, методи та етапи надання психологічної допомоги клієнтам у різних життєвих ситуаціях.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Психодинамічна психодіагностика» спрямована на формування у здобувачів вищої освіти системних знань про психодинамічні підходи до дослідження особистості та розвиток практичних навичок глибинної діагностики. Вона поєднує класичні положення психоаналітичної теорії з сучасними методами психодинамічного аналізу, що дозволяє виявляти несвідомі процеси, внутрішні конфлікти та захисні механізми. Особливу увагу приділено використанню проєктивних методик, психодинамічних інтерв'ю та клінічних бесід, а також інтерпретації отриманих результатів у консультуванні та психотерапії. Дисципліна забезпечує готовність майбутніх психологів інтегрувати психодинамічні інструменти у професійну діяльність, дотримуючись етичних і правових норм, та сприяє розвитку міждисциплінарної співпраці у сфері клінічної практики й наукових досліджень.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Навчальна дисципліна «Психодинамічна психодіагностика» призначена для забезпечення професійної підготовки здобувачів вищої освіти у сфері психології та психотерапії. Вона спрямована на формування знань про психодинамічні концепції особистості, розвиток умінь аналізувати несвідомі процеси, внутрішні конфлікти та захисні механізми, а також опанування методів глибинної діагностики. Дисципліна забезпечує інтеграцію теоретичних положень психоаналітичної традиції з практичними інструментами психодинамічного дослідження, що дозволяє майбутнім психологам ефективно застосовувати діагностичні методи у консультуванні, психотерапії та наукових дослідженнях. Її призначення полягає у розвитку професійної компетентності, етичної відповідальності та готовності до міждисциплінарної співпраці у сфері психічного здоров'я.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни «Психодинамічна психодіагностика» є формування у здобувачів вищої освіти цілісного уявлення про психодинамічні підходи до дослідження особистості, розвиток навичок аналізу несвідомих процесів, внутрішніх конфліктів та захисних механізмів, а також оволодіння методами глибинної психодіагностики. Дисципліна спрямована на інтеграцію теоретичних знань із практичними інструментами оцінки психічного стану та особистісної динаміки клієнта, що забезпечує готовність майбутніх психологів застосовувати психодинамічні методи у консультуванні, психотерапії та наукових дослідженнях.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Психодинамічна психодіагностика» є:

- Ознайомити студентів із теоретичними засадами психодинамічного підходу до вивчення особистості.

- Розкрити методи аналізу несвідомих процесів, внутрішніх конфліктів та захисних механізмів.
- Сформувати навички застосування психодинамічних інструментів у психодіагностиці.
- Забезпечити розуміння взаємозв'язку між психодинамічною теорією та практикою психологічного консультування.
- Розвинути здатність до інтерпретації результатів психодинамічних методик у контексті індивідуальної та групової роботи.
- Сприяти формуванню професійної компетентності майбутніх психологів у сфері глибинної діагностики та психотерапії.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Психодинамічна психодіагностика» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- основні концепції психоаналітичної та психодинамічної теорії особистості;
- закономірності розвитку особистості та роль раннього дитячого досвіду у формуванні внутрішніх структур;
- принципи функціонування несвідомих процесів, внутрішніх конфліктів та захисних механізмів;
- методи психодинамічної психодіагностики (проективні тести, психодинамічне інтерв'ю, клінічна бесіда);
- етичні та професійні стандарти застосування психодинамічних методів у практиці;
- можливості міждисциплінарної інтеграції психодинамічної діагностики у клінічній та науковій діяльності.

Уміти:

- застосовувати психодинамічні методи для дослідження особистості та її внутрішніх процесів;
- інтерпретувати результати проективних методик та психодинамічних інтерв'ю;
- аналізувати захисні механізми та внутрішні конфлікти клієнта;
- інтегрувати діагностичні дані у консультативну та психотерапевтичну практику;
- дотримуватися етичних норм і професійної відповідальності у процесі психодіагностики;
- співпрацювати з фахівцями інших галузей (медицина, психіатрія, соціальна робота) у межах психодинамічної діагностики.

9. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретичні засади психодинамічної психодіагностики

1. Історія становлення психодинамічної психодіагностики та її місце в сучасній психології

Тема розкриває витоки психодинамічного підходу, його розвиток від класичного психоаналізу до сучасних модифікацій. Аналізуються ключові етапи

становлення психодинамічної психодіагностики та її інтеграція у практику психолога. Вивчається значення психодинамічних методів для сучасної науки й клінічної практики.

2. Основні концепти психоаналітичної теорії особистості: несвідоме, конфлікти, захисні механізми

Розглядаються базові поняття психоаналізу, що лежать в основі психодинамічної діагностики. Особливу увагу приділено аналізу несвідомих процесів, внутрішніх конфліктів та захисних механізмів особистості. Тема формує розуміння їхнього діагностичного значення та практичного застосування.

3. Психодинамічні моделі розвитку особистості та їх діагностичне значення

Вивчаються різні моделі розвитку особистості у психодинамічній традиції. Аналізується роль раннього дитячого досвіду, формування прив'язаностей та внутрішніх структур. Тема акцентує увагу на використанні цих моделей у психодіагностиці та консультуванні.

4. Методи якісного аналізу внутрішніх процесів у психодинамічній традиції

Розглядаються методи якісного дослідження внутрішнього світу клієнта, включаючи інтерпретацію символів, асоціацій та поведінкових проявів. Вивчається роль клінічного інтерв'ю та спостереження у психодинамічній діагностиці. Тема спрямована на розвиток навичок глибинного аналізу психічних процесів.

5. Етичні та професійні аспекти застосування психодинамічної психодіагностики

Тема охоплює питання професійної відповідальності та етичних норм у психодинамічній практиці. Розглядаються принципи конфіденційності, коректності інтерпретацій та захисту клієнта. Акцент робиться на балансі між науковим підходом і гуманістичними цінностями.

Змістовий модуль 2. Практичні методи та інтерпретація результатів

6. Проективні методики у психодинамічній психодіагностиці: тест Роршаха, тематичний аперцептивний тест

Вивчаються класичні проективні методики як інструменти дослідження несвідомих процесів. Аналізуються особливості застосування тесту Роршаха та ТАТ у практиці. Тема формує навички інтерпретації результатів та їх використання у консультуванні.

7. Аналіз захисних механізмів та внутрішніх конфліктів у діагностичній практиці

Розглядаються методи виявлення та інтерпретації захисних механізмів особистості. Вивчається роль внутрішніх конфліктів у формуванні поведінки та психічних станів. Тема спрямована на розвиток умінь діагностувати глибинні аспекти особистості.

8. Використання психодинамічних інтерв'ю та клінічних бесід у діагностиці

Тема присвячена технікам проведення психодинамічного інтерв'ю та клінічної бесіди. Розглядаються принципи встановлення контакту, збору інформації та інтерпретації висловлювань клієнта. Акцент робиться на практичному застосуванні цих методів у діагностиці.

9. Інтерпретація результатів психодинамічних методик у консультуванні та психотерапії

Вивчаються принципи аналізу та узагальнення даних, отриманих за допомогою психодинамічних методик. Розглядається їх використання у побудові консультативної та терапевтичної стратегії. Тема формує навички інтеграції діагностичних результатів у практичну роботу.

10. Міждисциплінарні аспекти застосування психодинамічної психодіагностики у клінічній практиці та наукових дослідженнях

Розглядається роль психодинамічної психодіагностики у співпраці з іншими галузями — медициною, психіатрією, соціальною роботою. Вивчається її значення для наукових досліджень та міждисциплінарних проектів. Тема підкреслює практичну цінність психодинамічного підходу у сучасній психології.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем практичних занять	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
		л.	пр.	с.р.
Змістовий модуль 1. Теоретичні засади психодинамічної психодіагностики				
Тема 1. Історія становлення психодинамічної психодіагностики та її місце в сучасній психології.	10	2	2	6
Тема 2. Основні концепти психоаналітичної теорії особистості: несвідоме, конфлікти, захисні механізми.	10	2	2	6
Тема 3. Психодинамічні моделі розвитку особистості та їх діагностичне значення.	10	2	2	6
Тема 4. Методи якісного аналізу внутрішніх процесів у психодинамічній традиції.	10	2	2	6
Тема 5. Етичні та професійні аспекти застосування психодинамічної психодіагностики.	9	2	1	6
Змістовий модуль 2. Практичні методи та інтерпретація результатів				
Тема 6. Проективні методики у психодинамічній психодіагностиці: тест Роршаха, тематичний аперцептивний тест.	9	2	1	6
Тема 7. Аналіз захисних механізмів та внутрішніх конфліктів у діагностичній практиці.	8	2	1	5
Тема 8. Використання психодинамічних інтерв'ю та клінічних бесід у діагностиці.	8	2	1	5
Тема 9. Інтерпретація результатів психодинамічних методик у консультуванні та психотерапії.	8	2	1	5

Тема 10. Міждисциплінарні аспекти застосування психодинамічної психодіагностики у клінічній практиці та наукових дослідженнях.	8	2	1	5
Усього:	90	20	14	56

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Історія та сучасне значення психодинамічної психодіагностики - Охарактеризуйте основні етапи розвитку психодинамічної діагностики. - Назвіть ключових представників психоаналітичної традиції. - Зазначте місце психодинамічного підходу у сучасній психології. - Опишіть значення інтеграції психодинамічних методів у практику.	6
2	Самостійне заняття 2. Базові концепти психоаналітичної теорії особистості - Охарактеризуйте поняття «несвідоме» та його роль у психодіагностиці. - Назвіть основні типи внутрішніх конфліктів. - Зазначте функції захисних механізмів. - Опишіть діагностичне значення психоаналітичних концептів. - Розкрийте приклади застосування цих концептів у практиці.	6
3	Самостійне заняття 3. Психодинамічні моделі розвитку особистості - Охарактеризуйте основні моделі розвитку особистості. - Назвіть чинники формування внутрішніх структур. - Зазначте значення раннього дитячого досвіду. - Опишіть практичне застосування моделей у консультуванні. - Перелічте приклади діагностичних ситуацій, де вони використовуються.	6
4	Самостійне заняття 4. Методи якісного аналізу внутрішніх процесів - Охарактеризуйте методи якісного аналізу у психодинаміці. - Назвіть інструменти інтерпретації символів та асоціацій. - Зазначте значення клінічного інтерв'ю. - Опишіть роль спостереження у діагностиці. - Розкрийте приклади якісного аналізу у практиці.	6
5	Самостійне заняття 5. Етичні та професійні аспекти психодинамічної психодіагностики - Охарактеризуйте основні етичні принципи у психодинамічній практиці. - Назвіть вимоги до конфіденційності та коректності інтерпретацій. - Зазначте професійну відповідальність психолога. - Опишіть баланс між науковим підходом і гуманістичними цінностями. - Запропонуйте приклади етичних дилем у психодинамічній діагностиці.	6
6	Самостійне заняття 6. Проективні методики у психодинамічній психодіагностиці - Охарактеризуйте особливості застосування тесту Роршаха. - Назвіть діагностичні можливості ТАТ.	6

	– Зазначте переваги та обмеження проєктивних методик. – Опишіть принципи інтерпретації результатів. – Перелічте приклади практичного використання проєктивних тестів.	
7	Самостійне заняття 7. Аналіз захисних механізмів та внутрішніх конфліктів – Охарактеризуйте основні захисні механізми особистості. – Назвіть методи їх виявлення. – Зазначте значення внутрішніх конфліктів. – Опишіть способи інтерпретації конфліктів. – Розкрийте приклади діагностичних випадків.	5
8	Самостійне заняття 8. Використання психодинамічних інтерв'ю та клінічних бесід – Охарактеризуйте техніку проведення психодинамічного інтерв'ю. – Назвіть принципи встановлення контакту з клієнтом. – Зазначте особливості збору інформації у клінічній бесіді. – Опишіть значення інтерпретації висловлювань клієнта. – Перелічте приклади застосування інтерв'ю у практиці.	5
9	Самостійне заняття 9. Інтерпретація результатів психодинамічних методик – Охарактеризуйте принципи аналізу даних психодинамічних методик. – Назвіть способи узагальнення результатів. – Зазначте значення діагностичних висновків для психотерапії. – Опишіть практичні приклади інтеграції результатів у роботу. – Розкрийте роль інтерпретації у консультативній діяльності.	5
10	Самостійне заняття 10. Міждисциплінарні аспекти застосування психодинамічної психодіагностики – Охарактеризуйте роль психодинамічної діагностики у клінічній практиці. – Назвіть можливості її використання у психіатрії та соціальній роботі. – Зазначте значення міждисциплінарної співпраці. – Опишіть приклади ефективної взаємодії з іншими фахівцями. – Розкрийте перспективи застосування психодинамічних методів у наукових дослідженнях.	5
Всього		56

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Бондаренко О. Ф. Психодинамічна діагностика особистості. – Київ: Центр учбової літератури, 2020.
2. Гаврилюк Т. О. Психодинамічні інтерв'ю та їх застосування. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2020.
3. Кочарян А. С. Психоаналітичні підходи у психодіагностиці. – Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2021.
4. Кузнєцова О. В. Психодинамічні методи у роботі з дітьми. – Одеса: ОНУ ім. І. І. Мечникова, 2018.
5. Марута Н. О. Психодинамічні аспекти психотерапії та діагностики. – Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2019.
6. Морозов О. О. Психодинамічна психодіагностика у наукових дослідженнях. – Київ: ВСВ «Медицина», 2022.

7. Сидоренко О. В. Психодинамічні моделі розвитку особистості. – Київ: Либідь, 2017.
8. Ткаченко В. І. Психодинамічна психодіагностика: навч. посіб. – Київ: Академвидав, 2019.
9. Чабан О. С. Психодинамічні методи у клінічній практиці. – Київ: Здоров'я, 2018.
10. Яковенко С. І. Психоаналітична діагностика: сучасні підходи. – Київ: НаУКМА, 2021.

Додаткові:

1. Бьон Ф. Психоаналітична діагностика. – Київ: Академвидав, 2021.
2. Грінберг Дж., Мітчелл С. Об'єктні відносини у психоаналізі. – Київ: Психологія і суспільство, 2018.
3. Еріксон Е. Ідентичність та життєвий цикл. – Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2017.
4. Кляйн М. Психоаналіз дітей. – Київ: Центр учбової літератури, 2020.
5. Кохут Г. Аналіз самості. – Львів: Світ, 2019.
6. Мак-Вільямс Н. Психоаналітична діагностика: розуміння структури особистості. – Київ: Психея, 2020.
7. Фонтан А. Психодинамічна психодіагностика. – Київ: НаУКМА, 2022.
8. Фрейд А. Его та механізми захисту. – Київ: Либідь, 2016.
9. Фрейд З. Вступ до психоаналізу. – Київ: Основи, 2019.
10. Юнг К. Г. Архетипи та колективне несвідоме. – Львів: Літопис, 2018.
11. Blatt S. Theoretical Perspectives in Psychoanalytic Psychology. – New York: Routledge, 2008.
12. Fonagy P., Target M. Psychoanalytic Theories. – London: Karnac, 2003.
13. Gabbard G. Psychodynamic Psychiatry. – Washington: APA Press, 2014.
14. Holmes J. Attachment Theory and Psychoanalysis. – London: Routledge, 2010.
15. Kernberg O. Severe Personality Disorders. – New Haven: Yale University Press, 1984.
16. Lemma A. Introduction to Psychopathology. – London: Sage, 2016.
17. McWilliams N. Psychoanalytic Case Formulation. – New York: Guilford Press, 2011.
18. Mitchell S., Black M. Freud and Beyond. – New York: Basic Books, 1995.
19. Shedler J. The Efficacy of Psychodynamic Psychotherapy. – American Psychologist, 2010.
20. Westen D. Clinical Diagnostic Interview. – APA, 2005.

Інформаційні ресурси:

1. American Psychological Association: <https://apa.org>
2. European Federation of Psychologists' Associations: <https://efpa.eu>
3. Верховна Рада України: <https://zakon.rada.gov.ua>
4. Всесвітня організація охорони здоров'я: <https://who.int>
5. Міністерство освіти і науки України: <https://mon.gov.ua>
6. Міністерство охорони здоров'я України: <https://moz.gov.ua>

7. Міністерство юстиції України: <https://minjust.gov.ua>
8. Український союз психотерапевтів: <https://psychotherapy.org.ua>

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “ВІДМІННО” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “ДОБРЕ” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні

положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ “**ЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навиків або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ “**НЕЗАДОВІЛЬНО**” отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навиків.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов’язаний дотримуватися обов’язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;

- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.